

SCI-CONF.COM.UA

**SCIENCE IN THE MODERN
WORLD: INNOVATIONS
AND CHALLENGES**

**PROCEEDINGS OF I INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
SEPTEMBER 27-29, 2024**

**TORONTO
2024**

SCIENCE IN THE MODERN WORLD: INNOVATIONS AND CHALLENGES

Proceedings of I International Scientific and Practical Conference

Toronto, Canada

27-29 September 2024

Toronto, Canada

2024

UDC 001.1

The 1st International scientific and practical conference “Science in the modern world: innovations and challenges” (September 27-29, 2024) Perfect Publishing, Toronto, Canada. 2024. 560 p.

ISBN 978-1-4879-3790-4

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Science in the modern world: innovations and challenges. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Toronto, Canada. 2024. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/i-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-science-in-the-modern-world-innovations-and-challenges-27-29-09-2024-toronto-kanada-arhiv/>.

Editor

Komarytsky M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: toronto@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua/>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 Perfect Publishing ®

©2024 Authors of the articles

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА УТОПІЯ: ЯК ПОВИННА БУТИ
УЛАШТОВАНА МАЙБУТНЯ ЩАСЛИВА ДЕРЖАВА,
І ЩО ДЛЯ ЦЬОГО ТРЕБА ЗРОБИТИ!**

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., професор

Український державний університет науки і технологій

м. Дніпро, Україна

Анотація: Люди завжди мріяли про найкраще життя. Велика ставка робилася на бурхливий розвиток науки і техніки, які нібито вирішать усі людські проблеми та створять ідеальні умови для існування. Але, незважаючи на «науково-технологічний» прогрес, до старих проблем додалися ще й нові. З'явився цілий ланцюжок різних криз: політичних, соціальних, економічних, екологічних, демографічних. Прийнята сьогодні в суспільстві «фінансово-економічна» модель, яка спрямована на отримання «прибутку», формує у людині споживчі та егоїстичні якості, що аж ніяк не допомагає духовному розвитку людини і не сприяє підвищенню рівня її свідомості. Тому «морально-етичний» прогрес зупинився у своєму розвитку, а десь і відсунувся назад. А його вплив на майбутнє людства, величезний. У статті наводяться необхідні, на думку автора, рішення щодо подолання існуючих негативних явищ у соціумі, які зрештою створять сприятливі умови для побудови високорозвиненої держави на користь всього суспільства.

Ключові слова: утопія, етика, мораль, гуманізм, рівень свідомості людини, науково-технологічний прогрес, високоефективна соціальна економіка.

Основою даного дослідження послужили: філософсько-гуманістичний підхід, загальнонаукові методи, аналіз утопій та антиутопій різних авторів, та логіко-чуттєве сприйняття дійсності.

Люди споконвіку мріяли про щасливе життя. Багато мислителів минулого і теперішнього малювали картини ідеального суспільства у своїх працях-утопіях.

Родоначальником утопічного соціалізму прийнято вважати англійського гуманіста Томаса Мора, автора першого комуністичного твору «Утопія», написаного понад п'ять століть тому [1]. Термін «утопія» означає місце, якого немає. «Утопія» - це назва вигаданого острова, на якому існує ідеальне суспільство, громадяни якого живуть найкращим життям. Мор поставив за мету показати, як може бути організовано суспільство без приватної власності та без грошей (на нас же погляд, не приватна власність є джерелом зла і не гроші, а люди з низьким рівнем свідомості – ось першоджерело всіх проблем). Уся земля в Утопії є загальним надбанням (з цим становищем ми цілком згодні). Держава здійснює зовнішню торгівлю (дуже правильна думка). Основним господарським осередком в Утопії є сім'я (на наш погляд господарською одиницею має бути підприємство). Громадяни отримують все те, що їм необхідно, на громадських складах чи на громадських ринках (тут не зовсім зрозуміло, як враховується розподіл благ залежно від витраченої праці кожного). На думку автора, найгірший мир кращий за найкращу війну (з цим важко не погодитися). Автором також запропоновано безкласове суспільство як найсправедливіше. На той час Т. Мор вважав лад Утопії найкращим з погляду земних інтересів людей, оскільки він розумний та доцільний. Він також вважав, що люди повинні прагнути до своєї вигоди доти, поки це не завдає шкоди іншим людям.

Надалі термін «утопічний» став широко використовуватися для опису реальних спільнот, таких як розвинений соціалізм і розвинений капіталізм, які намагаються створити ідеальну соціально-економічну та політичну системи. За змістом, багатством ідей та образів, літературні утопії різноманітні та неповторні, за довгу історію розвитку цей жанр увібрав у собі найцінніший досвід суспільної думки. До цієї теми часто зверталось багато філософів, політиків, письменників та громадських діячів, які на свій розсуд представляли

майбутній устрій держави, припускаючись при цьому суттєвих помилок.

Наприклад, помилка Маркса полягала в тому, що ідеальне комуністичне суспільство, в якому нібито кожному буде забезпечено задоволення всіх потреб, може відбутися лише в умовах диктатури пролетаріату та при ліквідації приватної власності на засоби виробництва, при цьому зовсім не було враховано рівень свідомості цього самого пролетаріату. Після пролетарської революції та націоналізації приватної власності, на зміну жадібним поміщикам і капіталістам прийшли партійні чиновники і бюрократи - так звана «номенклатура», яка далеко не найкращим чином здійснювала побудову комунізму. Крім того, погляди більшості населення, при гострому штучному дефіциті основних товарів народного споживання, були спрямовані на Захід, де полки ломилися від достатку всяких продуктів. Існує ще ціла маса негативних факторів, через які розпався Радянський Союз. Слід зазначити, що і сам Захід зробив величезний внесок у розвал СРСР. Разом з тим, багато позитивних аспектів, які мали місце при СРСР, цілком можуть бути використані при побудові ідеального суспільства, наприклад, система освіти, система охорони здоров'я, здорове харчування, виготовлення товарів народного споживання зі знаком якості. Тож загалом все відкидати з недалекого соціалістичного минулого зовсім не потрібно.

Що стосується сучасного західного суспільства, то простий достаток товарів, як показала практика, не обов'язково має призвести до гармонійної соціально-економічної формації. На превеликий жаль, частина ситих і задоволених людей, які не мають високих устремлінь, сили волі та інших внутрішніх стимулів, можуть просто перетворитися на пасивних та ледачих «марнотратників життя» без подальшого свого розвитку. Коли благ недостатньо, це погано, але й коли благ достаток – це не завжди добре. Між тим для людини високосвідомої, матеріальне благополуччя є другорядним, і то лише чинником, сприятливим для подальшого всебічного розвитку своєї особистості.

Ще в середині XIX століття британський публіцист і активний діяч

профспілкового руху Томас Даннінг писав: «Капітал ... уникає шуму та лайки і відрізняється боязкою натурою. Це правда, але це ще не вся правда. Капітал боїться відсутності прибутку чи надто маленького прибутку, як природа боїться порожнечі. Але якщо є достатній прибуток, капітал стає сміливим. Забезпечте 10 %, і капітал згоден на будь-яке застосування, при 20 % він стає жвавим, при 50 % позитивно готовий зламати собі голову, при 100 % він зневажає всі людські закони, при 300 % немає такого злочину, на який він не ризикнув би, хоч би під страхом шибениці. Якщо шум і лайка приносять прибуток, капітал сприятиме тому й іншому. Доказ: контрабанда та торгівля рабами» [2, с. 36]. З того часу минуло понад 150 років і методи отримання «прибутку» стали ще витонченішими. Таким чином, у суспільстві склалася неприйнятна ситуація - капітал зневажає мораль, тому що «прибуток» є головною рушійною силою капіталу, отримання якого досягається будь-якими засобами, внаслідок чого гальмується «морально-етичний» прогрес, а це неприпустимо. Якщо «науково-технологічний» прогрес випереджатиме «морально-етичний» прогрес, то це врешті-решт призведе до загибелі всього людства, подібно до того, як швидкісний автомобіль з потужним двигуном і поламаним кермовим і гальмівним обладнанням, коли-небудь потрапить в аварію. Тому «морально-етичні» проблеми суспільства мають стояти на першому місці, а за ними вже слідують політичні проблеми і лише далі – економічні тощо.

Якщо «утопії» - це мрії про те, як має бути влаштовано ідеальне суспільство, то «антиутопія» - це застереження від того, як воно не повинно бути влаштоване.

Сучасні фінансові олігархи створили для себе «О чудовий новий світ» (назва антиутопії О. Хакслі), а решті надали можливість конкурувати між собою за отримання «залишків з панського столу». Капітал добре стимулює «науково-технологічний» прогрес, але зовсім не стимулює «морально-етичний» прогрес, навіть гальмує його. При цьому, у міру того як політична та економічна свобода зменшуються, свобода сексуальна має тенденцію зростати в якості компенсації.

Ідеальним буде лише такий устрій суспільства, який підкорятиметься дії законів природи, перебуватиме у гармонії з природою.

Людська діяльність дуже багатогранна і торкається різних сфер людського буття. Найважливішою сферою є економічна діяльність, від розвитку якої залежить все життя суспільства. Проте створити матеріально-технічну базу за рахунок «науково-технологічного» прогресу виявилось набагато простіше, ніж побудувати гармонійне високодуховне суспільство високоморальних людей. Відбулася економізація суспільства. Принципи ліберальної економіки швидко поширилися на інші сфери життя. Економіка поглинула культуру, мистецтво, освіту, медицину, спорт в яких швидко почали з'являтися торговельні відносини, яким невідомі такі моральні поняття, як добро, справедливість, добродієність, взаємовиручка. Більшість фінансово-економічних інститутів нині спрямовані лише на те, як перемогти на ринку, як вигідніше продати свій товар, як обійти конкурентів, як заробити на спекуляції, на різниці курсів валют. Та й самі методи сучасної економіки швидше нагадують правила ведення війн: захоплення ринку, знищення конкурентів, промислове шпигунство, цінові війни, рейдерство, лобіювання своїх інтересів. Такі методи не зближують, а лише роз'єднують людей. Но саме головне те, що розвиток людини в цих умовах в «морально-етичному» плані став сильно відставати від «науково-технологічного» прогресу.

Ми бачимо, що «науково-технологічний» прогрес сам собою не вирішує питань соціальної нерівності, несправедливості. Ті, хто вже були багаті, стають ще багатшими, розрив між діаметрально полярними верствами суспільства посилюється дедалі більше. В окремих приватних руках концентруються колосальні кошти, які навіть набагато перевершують бюджети багатьох держав. І ми зовсім не знаємо, як можуть бути використані ці кошти – на благо чи на шкоду людям.

Навіть за дуже ефективною економікою, суспільство загалом може бути неефективним, якщо воно споживає більше, ніж йому необхідно для нормального еволюційного розвитку. Тільки високосвідома людина знає,

скільки їй необхідно для подальшого вдосконалення.

Головне планетарне завдання людини – вдосконалення чи підвищення рівня свідомості. Якщо людина не вдосконалюється, то вона деградує. Рівень свідомості складається із рівня моралі, рівня інтелекту та рівня сили волі. При цьому рівень моралі має стояти на першому місці. Якщо інтелект відповідає за «науково-технологічний» прогрес, то мораль відповідає за «морально-етичний» прогрес. Інтелектуально розвинені люди з величезною силою волі, але з низьким рівнем моралі можуть завдати суспільству величезної шкоди. Якщо «науково-технологічний» прогрес починає випереджати «морально-етичний» прогрес, то його необхідно обов'язково пригальмувати. Разом з тим майже вся світова спільнота економістів та бізнесменів голосно заявляє про четверту промислову революцію, яка за своїм масштабом і складністю не має аналогів у попередньому досвіді людства. Прогнозується отримати грандіозні технологічні прориви у найширшій сфері діяльності, включаючи штучний інтелект, роботизацію, нанотехнології, біотехнології тощо. І дуже важливо, що ж в кінці кінців буде зроблено, та в чийх руках опиняться результати майбутніх технологій. Тому необхідно, щоб постіндустріальне суспільство, поки ще не пізно, стало суспільством високої моралі. Якщо ще якихось кілька століть тому, економічний потенціал не міг завдати великого лиха через низький моральний рівень людства, бо сам був ще не дуже розвинений, то зараз вже можливі дуже великі катастрофічні наслідки. Економічна міць, у тому числі військова, зростає багаторазово, а «морально-етичний» розвиток залишився на колишньому рівні, а може навіть його і поменшало. Зараз людство зазнає колосальних втрат через розробку нових технічних засобів, спрямованих не на творення, а на руйнування. Французький письменник та громадський діяч Андре Мальро з цього приводу зауважив, що "двадцять перше століття буде духовним або його не буде зовсім". Недарма ЮНЕСКО оголосило XXI століття віком гуманітарних наук.

На думку автора, необхідно змінити принципи підходу до «науково-технологічного» прогресу, який вже давно вийшов з-під контролю

здорового глузду і став некерованим. Насамперед необхідно призупинити його у всіх сферах, які можуть спричинити небезпеку для життєдіяльності всього людства. При цьому необхідно робити акцент на підвищення «духовних» показників суспільства, на підвищення «морально-етичних» якостей людей. «Соціально-економічні» показники, на підставі яких оцінюють розвиток суспільства та економіки, обов'язково повинні включати «морально-етичні» результати, інакше ми не дізнаємося, як же здійснюється головне планетарне завдання - удосконалення людини як духовної сутності. Замість «соціально-економічного розвитку» точніше говорити про «соціально-моральний розвиток» суспільства.

Таким чином, під розвиненим суспільством розумітимемо не тільки «науково-технологічний» прогрес, а й розвиток самої людини. Як можна побачити з викладеного вище, моральний прогрес ніяк не підпадає під лінійний тренд. Крім того, як виявилось, інтелект розвивається швидше, ніж моральні якості та рівень свідомості людей. За основний критерій розвитку країни завжди брався виробничий показник – економічний ефект. Насправді не так важливий економічний ефект або ВВП, як важливий соціальний ефект. Цілком зупинити «науково-технологічний» прогрес неможливо, але тимчасово призупинити його, особливо у сферах технологій, які можуть мати негативні наслідки для людства, просто необхідно. Суспільство вже переступило ту межу, за якою починаються незворотні руйнівні процеси. Тому необхідно терміново звернути увагу і на прогрес самої людини, оскільки саме людина є основною фігурою еволюційного процесу. Розуміння розвитку людини як основної мети еволюції, а не тільки як засобу для виробництва та споживання матеріальних благ, має стати головним принципом для політичної та економічної науки.

До тих пір, поки в державі існуватимуть ґрати на вікнах і замки на дверях, поки в кожному офісі сидітимуть охоронці та сторожа, доки існуватиме ціла армія поліцейських, контролерів, ревізорів, інспекторів, суддів, прокурорів та тюремних наглядачів, що говорить про те, що в суспільстві існує злочинність, ні про яке розвинене суспільство не може йти мови.

Самодостатня суверенна держава повинна сама організувати своє «економіко-фінансове» життя, а не залежати від якихось «міжнародних фінансових організацій». Якщо така залежність існує, то в країні прийнято неправильну «економіко-фінансову» модель.

Таким чином, прийнята на сьогоднішній день у світі «фінансово-економічна» модель, не має під собою жодного наукового обґрунтування. Це просто шахрайська схема, яка за її подальшому існування призведе до загибелі всю цивілізацію. Завзяте нав'язування шаблонного псевдоекономічного мислення людям, є справжнісіньким шкідництвом.

На першому етапі необхідно відмовитися від повсюдно впровадженої псевдонаукової «фінансово-прибуткової» економічної моделі, щоб позбавитися криз і підвищити ефективність виробництва. З одного боку, це легко зробити - треба просто ухвалити відповідні закони. Але з іншого боку, правляча верхівка цьому всіяко перешкоджатиме для того, щоб зберегти своє панівне становище.

Розвиток держави, в першу чергу, залежить від рівня свідомості громадян і особливо від рівня свідомості осіб, які перебувають на основних постах у керівництві країни. Перша особа в державі - це по суті вождь нації, який повинен бути бездоганим у всіх відносинах і мати найвищий рівень свідомості. Як із поганих продуктів не можна зварити смачний борщ, так і з негативних людей низького рівня свідомості не можна створити розвинене високодуховне суспільство.

Якщо за часів СРСР усім наполегливо нав'язувався «науковий комунізм», заснований на марксизмі, то за капіталізму «науковим капіталізмом» є «економікс», орієнтований на індивідуалізм та лібертаріанство, інакше кажучи – робіть що хочете, «все дозволено» – тільки не заважайте олігархам збагачуватися. Але якщо за соціалізму ідеологія все ж таки була, згадаємо той же «Моральний кодекс будівельника комунізму», спрямований на всебічний розвиток особистості, кращих людських якостей, то в умовах капіталізму нічого подібного не спостерігається. «Моральний кодекс будівельника

комунізму» представляв зведення принципів комуністичної моралі, який багато в чому збігався з християнською етикою. Наведемо лише деякі з них: - любов до батьківщини; - працю на благо суспільства: хто не працює, той не їсть; - колективізм та товариська взаємодопомога: кожен за всіх, всі за одного; - гуманні відносини та взаємна повага між людьми: людина людині - друг, товариш та брат; - чесність та правдивість, моральна чистота; - непримиренність до несправедливості, нечесності, користолюбства; – братська солідарність з трудящими всіх країн, з усіма народами. Вся біда в тому, що його не дотримувалися ні прості громадяни, ні еліта.

На сьогоднішній день відсутнє наукове управління суспільством і немає жодного плану побудови цивілізованої високорозвиненої держави на користь усіх її громадян. Постараємося усунути цю прогалину та коротко викласти основні наукові принципи, за якими має функціонувати майбутня розвинута та щаслива держава.

Економічною основою майбутньої високорозвиненої держави має бути рівноважна «економіко-фінансова» модель, у якій гроші виконують роль еквівалента праці та сплачуються лише за працю. Для того, щоб економіка могла функціонувати високоефективно і без будь-яких криз, вона повинна спиратися на певні принципи. Найважливіші з них наступні: повна відмова від «фінансово-прибуткової» моделі господарювання – категорія «прибутку» має бути визнана псевдоекономічною категорією; - припинення емісії грошей - кількість грошей в обороті має бути незмінною, необхідно збільшення швидкості обігу грошової маси, а не її кількості; всі гроші в країні повинні належати виключно державі, а юридичні та фізичні особи можуть ними всього лише тимчасово користуватися; для цього має бути здійснено «м'яку» націоналізацію валюти – ніхто ні в кого нічого не забирає, але наявні гроші мають бути витрачені або на придбання товарів, або переведені на безвідсоткові державні депозити; - отримання безвідсоткових позик на зворотних умовах можливе тільки з державних депозитів; приватна власність допустима, але тільки не на гроші; вітається колективна форма власності, коли

підприємством володіє весь колектив цього підприємства; - ціна товару складається лише з витрат на його виробництво та реалізацію; ціни на товари, завдяки впровадженню результатів «науково-технологічного» прогресу, повинні перманентно знижуватися; - перехід на безготівкову систему розрахунків, на першому етапі допускається безготівкове ходіння грошей, і те, лише у вигляді монет; у міжнародній торгівлі має бути бартер; - замість всіх існуючих податків пропонується лише один податок – так звана «частка держави», яка державі сплачується за те, що вона всіляко сприяє розвитку бізнесу, у тому числі надаючи безвідсоткові позики.

Докладніше принципи функціонування моделі високоефективної національної економіки викладені у цілому ряді наукових праць [3-17].

Політичною основою майбутньої держави має бути «аристократія» - влада найкращих. Не псевдоаристократів, які мають багато грошей і хороший родовід, а справжніх аристократів – людей з високим рівнем свідомості, альтруїстів. Вища в еволюції особистість веде за собою нижчі, а не навпаки. Ніякої «демократії» насправді не існує. Ніколи ніде ніякий народ не правив державою. Те, що нині видається за «демократію», є псевдодемократією. Така «демократія» нагадує морквину перед осликом, який весь час біжить за нею, а вона від нього віддаляється. За формою «демократія», а по суті – «влада заможних», яка через свої партії та через своїх довірених осіб приймає закони для вирішення своїх егоїстичних інтересів, а не інтересів всього суспільства.

Ідеологічною основою майбутньої держави має стати «гуманізм», який представляє таку систему побудови суспільства, в якому найвищою цінністю є життя людини, а всі матеріальні та нематеріальні ресурси спрямовані на те, щоб зробити це життя максимально комфортним та безпечним. Гуманізм закликає до побудови більш гуманного суспільства за допомогою етики, заснованої на людських та інших природних цінностях, у дусі розуму та вільного пошуку за рахунок використання людських здібностей.

Світоглядною основою майбутньої держави має стати

«Космізм» - філософське вчення, в основу якого покладено ідею про органічну єдність людини і Космосу. Людина не може перебудувати світ, не розуміючи, як він влаштован. Багато вчених звернули свою увагу на забуті думки древніх мудреців про тісну взаємодію людини, планети та Космосу, про фундаментальну єдність макро- та мікрокосму. Космічне мислення має стати новим мисленням ХХІ століття, і надалі нового третього тисячоліття. Як писав В. І. Вернадський: «Науково зрозуміти – значить встановити явище в рамки наукової реальності Космосу». Переродження мислення має стверджуватись як основа нової кращої Епохи.

На наступних віддалених етапах будуть інші зміни, про які говорити поки що передчасно. При цьому треба пам'ятати, що досконалості межі немає, а щастя – це не кінцевий результат, це – постійний процес.

Хіба у кого-то викликає сумнів те, що яким буде світ людей завтра, залежить від того, що ми обиратимемо й робитимемо сьогодні? (рис. 1).

Рис. 1. Картина «Пролог та Обіцянка» (худ. Роберт МакКолл)

Підбиваючи підсумки вище сказаного, можна відзначити, що утопічні думки з приводу побудови щасливого суспільства, в якому всі люди будуть почуватися себе вільно і впевнено, зможуть удосконалюватися фізично і духовно, і знаходитися в гармонії з природою, цілком реальні. Але для цього треба рухатися шляхом творення, а не руйнування духовно-моральних засад

суспільства. У пріоритеті будь-якого суспільства перш за все має стояти ефективність людського розвитку. Якщо в державі будуть високосвідомі люди, то і з політикою, і з економікою все буде гаразд. Якщо рухатися все глибше і глибше, до першопричин всіх можливих криз: соціальних, політичних, економічних, екологічних - від однієї причини до іншої – яка її породила, то в результаті ми прийдемо до основної причини всіх причин - недосконалої природи людини, яку треба виправляти.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. More Thomas. Utopia. Penguin, 2012. P. 146.
2. Dunning T. J. Trade's Unions and Strikes: Their Philosophy and Intention. London : Publisher by the author and sold by M. Harley, 1860.
3. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.
4. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний «двигун»? *Світ*. 2018. № 3-4. С. 3.
5. Мямлін В. В. Деякі основні наукові принципи функціонування високоефективної макроекономічної системи. The 7th International scientific and practical conference: *Topical issues of modern science, society and education* (January 29-31, 2022) SPC-Sci-conf.com.ua, Kharkiv, Ukraine. 2022. Pp. 1722-1728.
6. Мямлин С., Мямлин В. Экономика синергии как единственная альтернатива экономики эгоизма. *Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах*: матер. Міжн. наук.-практ. конф. Тернопіль, 2016. С. 30-33.
7. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Сбалансированность товарной и денежной систем без дополнительных эмиссий денег как основное условие интенсивного

розвиття економіки государства. *Світ економічної науки*. Випуск 9: 3б. тез Міжн. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 27 листопада 2018 р.). Тернопіль, 2018. С. 135-140.

8. Мямлин В. В. Роль высокоэффективной макроэкономической модели в повышении уровня сознания человека. *Innovations and prospects of world science*. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2022. Pp. 280-290.

9. Мямлін В. В. Економія+мораль: синергія розвитку. *Science and technology: problems, prospects and innovations*. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Osaka, Japan. 2023. Pp. 471-482.

10. Мямлин В. В. О деньгах, прибавочной стоимости и прибыли. *Здоровая мысль*. 2007. № 1 (7). С. 8-9.

11. Мямлин В. В. Существующая прибыльно-финансовая модель хозяйствования - основная причина кризиса мировой экономической системы и краха финансовой системы. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2008. Вип. 25. Дніпро-вськ : Вид-во ДНУЗТ, 2008. С. 241-247.

12. Мямлін В. В. До питання про недопустимість відставання морально-етичного прогресу від науково-технологічного прогресу. *Innovative development of science, technology and education*. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2023. Pp. 553-565.

13. Мямлін В. В. Сучасна парадигма соціально-економічного розвитку: якою вона має бути? *Наука та прогрес транспорту*, 2022. № 3-4 (99-100). С. 14-24. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2022/275707>.

14. Мямлін В. В. Товарно-грошові потоки та макроекономічна рівновага в умовах моделі високоефективної національної економіки. *Review of transport economics and management*, 2023, Iss. 9(25). Pp. 42-49. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2023/280728>.

15. Мямлин В. В. Общая стоимость потребительских благ как

результатирующая величина ВВП при правильной организации макроэкономической системы. *Topical issues of modern science, society and education*. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Kharkiv, Ukraine. 2022. Pp. 835-841.

16. Мямлін В. В. Необхідність докорінної зміни основних принципів функціонування механізму макро економічної системи при переході від екстенсивного шляху розвитку – до інтенсивного. *Topical issues of modern science, society and education*. Proceedings of the 5th International scientific and practical conference. SPC—Sci-conf.com.ua. Kharkiv, Ukraine. 2021. Pp. 1703-1709.

17. Мямлін В. В. Що потрібно змінити в економічній теорії, щоб вона стала потужним творчим інструментарієм? *Проблеми та перспективи розвитку залізничного транспорту*: матер. 81 Міжн. наук.-практ. конф. (Дніпро, 22-23 квітня 2021 р.) Дніпро, 2021. С. 274-276.